HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לג השערים. שערי מזרח [ג] עזרה: **אחד שערי מדינות.** יש מדינה מוקפת חריס ויעירים כמחה פרקמות ומין יוצאין ממנה לגלח דרך שעריס כגון מרך הגר: **מזרחי דמחוזת.** שערי עיר שממה מחוץ והיו רוכן ישראל: **נאקרא דכוכי.** בגין בנוי עליהן וקרנא כוכי והשעריס תמתיו עשויין כציפה ובניין הבנוי על גבי כיפין חזק יותר: **ונאקרא דכוכי גופה.** משום לותו בגין עלמו תגעני השער מזוזה שלרך לותו השער נכנסין לו: **משום סכנה.** שלא יאמר המלך כשפיס עשיתם בשערי עיריי: **נדקק.** שמא נרקבה או נגנבה: **ואל רגיס.** שערי מלירות ומדינות ועיירות: **פעמייס ביומ.** כל דבר שהוא של רבים אין להטריח עליו הרבה שאם תטרח יהא כל אחד אומר יעשו אחרים: **נאטרחינן.** שם המים ומחרי לה על שם האומנות: **קסדור.** שם פקידות הוא כגון סרכיטור והוא שוטר: **דקציע ליזקא.** עלילות המושל מזומנות תמיד: **איך אנן.** למשוח את דוד ע"פ הדיבור: **ניש חוגרות.** של יין ושמן ותבואה ואין לאדם לו דו: **מאי נאוסות רוחצות.** נאותות לשון הנאה ומשוס דמקוס גנאי הוא שעומדות שם ערומות אין כבוד שניים להיות שם מוזה: **אע"פ שהנשים מפקשטות.** שם בשעמיס וס"ד למימר הירה היא לשמעינן ללמד הירה היא: **אלא מאי איש לך למימר.** כי פרשת נאותות מתפקשטות שם ותיקשי מתני' למתני' ומימא תנאי היא: **ויש מחייבין.** והיינו תנאי. ולא חד מן לאומרי מתרץ לטעמיה דס"ל כהנא מתרץ דשמעת מינה פליגי אבל מתפקשטות דכ"ע מייבין וכ' יהודה מתרץ דשמעת מינה פליגי אבל שמעת מינה דכולי עלמא פטור: **והשנשים נאוסות נהן.** כלומר ניש שתבן ושיש הנקר וניש השעיס והשנשים [ד] רוחצות נהן וניש הטעיל' אע"ג דשמעי' מרחץ אינטריך לאשמועינן ניש הטעילה אע"ג דליכא זוהמא: **ולונין.** מקום גידול התרנגולין

ניש

[א] כל השערים שהיו שם לא היה להם מזוזה חוץ משער [א] ניקנור שלפנים ממנו לשכת פרהדרין לימא רבנן היא ולא ר' יהודה דאי ר' יהודה [ב]היא גופה גזירה ואנן ניקום ונגזור גזירה לגזירה אפילו תימא ר' יהודה כולה חדא גזירה היא ת"ר בשעריך [ג]אחד שערי בתים ואחד שערי חצירות ואחד שערי מדינות ואחד שערי עיירות יש בהן חובת מצוה למקום משום שנא' [ד]וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך א"ל אביי לרב ספרא הני אבולי דמחוזא מ"ט לא עבדו להו רבנן מזוזה אמר ליה הנהו חזוק לאקרא דכובי הוא דעבידי א"ל ואקרא דכובי גופה תבעי מזוזה דהא אית בה דירה לשומר בית האסורין דהא תניא [ה]בית הכנסת שיש בו בית דירה לחזן הכנסת חייבת במזוזה אלא אמר אביי משום סכנה דתניא [ו]מזוזה יחיד נבדקת פעמים בשבוע ושל רבים פעמים ביובל וא"ר יהודה מעשה בארטבין אחד שהיה בודק מזוזות בשוק העליון של צפורי ומצאו קסדור אחד ונטל ממנו אלף זוז [ז]והאמר ר' אלעזר שלוחי מצוה אין ניזוקין היכא דקביע היזקא שאני דכתיב [ח]ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ויאמר ה' עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבוח להי באתי תני רב כהנא קמיה דרב יהודה בית התבן ובית הבקר ובית העצים ובית האוצרות פטורים מן המזוזה מפני שהנשים נאותות בהן ומאי נאותות רוחצות א"ל רב יהודה טעמא דרוחצות הא סתמא חייבין והתניא רפת בקר פטורה מן המזוזה אלא מאי נאותות מתקשטות והכי קתני אע"פ שהנשים מתקשטות בהן פטורין א"ל רב כהנא ושהנשים מתקשטות בהן פטורין והתניא רפת בקר פטורה מן המזוזה ושהנשים מתקשטות בה חייבת במזוזה אלא מאי איה לך למימר מתקשטות תנאי היא לדידי נמי סתמא תנאי היא דתניא ביתך ביתך המיוחד לך פרט לבית התבן ולבית הבקר ולבית העצים ולבית האוצרות שפטורין מן המזוזה ויש מחייבין באמת אמרו בית הכסא ובית הבורסקי ובית המרחץ ובית הטבילה ושהנשים נאותות בהן פטורים מן המזוזה רב כהנא מתרץ לטעמיה ורב יהודה מתרץ לטעמיה רב כהנא מתרץ לטעמיה ביתך ביתך המיוחד לך פרט לבית התבן ולבית הבקר ולבית העצים ולבית האוצרות שפטורין מן המזוזה [ה]שמחייבים בסתם באמת אמרו בית הכסא ובית הבורסקי ובית המרחץ ובית הטבילה ושהנשים נאותות בהן ומאי נאותות רוחצות פטורין מן המזוזה אי הכי היינו מרחץ אשמעינן מרחץ דרבים ואשמעינן מרחץ דיחיד דס"ד אמינא מרחץ דרבים דנפיש זוהמיה אבל מרחץ דיחיד דלא נפיש זוהמיה אימא ליחייב במזוזה קמ"ל ורב יהודה מתרץ לטעמיה הכי קתני ביתך ביתך המיוחד לך פרט לבית התבן ובית הבקר ובית העצים ובית האוצרות שפטורין מן המזוזה [ו]במתקשטות אבל סתם דברי הכל פטור באמת אמרו בית הכסא ובית הבורסקי ובית המרחץ ובית הטבילה אע"פ שהנשים מתקשטות בהן פטורין מן המזוזה משום דנפיש זוהמיה ולרב יהודה סתמא דברי הכל פטור והתניא בשעריך אחד שערי בתים ואחד שערי חצירות ואחד שערי מדינות ואחד שערי עיירות ורפת ולולין ומתבן ואוצרות יין ואוצרות שמן חייבין במזוזה יכול שאני מרבה אף בית

כל השנה לפרסס הדבר שיהיה נראה לכל כמו דירה משוכה וכן לענין מעבר מיחייבא מדרבנן בין בחג בין בשאר יומת השנה ולא תיקשי דילמא מתי לאפרושי מן הפטור כו' דה"מ מי שמרגיל לגלח בחג בעידנא דאית בה דירה ניחום דילמא מתי למיטעי מיחייבא מלגלח בשאר ימות השנה כיון דמזי לגלח מיחייבא מלגלח בההיא שעתא אתו למימר דדירה גמורה היא דאוריימא אבל שאת ממיחייבא לה לפי' בשאר ימות השנה לגיכא דירה בה כלל הכל יודעין דמדרבנן הוא דמחייב לה ולא אתי למיטעי:

והתניא רפת בקר פטורה מן המזוזה. מימה לי לימא ההיא מייבי כשהנשים רוחצות בו וי"ל ברפת בקר אין הנשים רוחצות לדוקא בית הבקר לעיל דהיינו שעשוי לבקר אבל אין מעמידין בה בהמות בקציעות נשים רוחצות בו אבל רפת בקר משמע שעומד בו בקר בקציעות והוא מלוכלך בזבל הבקר אין הנשים רוחצות בו:

אף על פי שהנשים מתקשטות בהן. תימ מגיה הבריימתא דה"ק מפני שהנשים נאותות ומתקשטות רק בהן ואינם דריס בה דירה גמורה והא דקתמר מע"פ שהנשים מתקשטות פי' לא מיבעיא אם לא היו אלפילו מתקשטות לפטורין אלא אף על פי שמתקשטות:

יבול שאני מרבה אף בית שער וכו'. משמע דבית שער פטור מן המזוזה ותימה דבפרק הקומן רבה (מגחות דף לג:) תניא בית שער לפסדרא ומרפסת מייבא במזוזה וכן משמע בפ"ק דסוכה (דף מ:) דבית שער מייב במזוזה וגבי שתי סוכות של יוניים זו לפניס מזו לפריך ותיהוי מילוזה בית שער ותתמייב במזוזה וי"ל דהכא מדאוריימא קאמר והתם מדרבנן מ"ג וי"ל דהכא מייבי בבית שער של מרפסת והא דקתני בית שער של מפסדרא פירוש של מפסדרא והאלפסי תירץ התם בפמוזין לבית מ:

והתניא אחד שערי בתים ורפת כו'. לא הוה מלי לאקשויי ממתקשטות מדלא דברפת אינן מתקשטות כיון דמלוכלך הוא ומהתם עומדת בו בקציעות כדפי' לעיל מי נמי כיון דקתני לה בהדי הך לפפי' סתמא מייבא מ"ר רפת בקר נמי בסתמא מייבי: הכל

[א] גמ' ניקנור נמחק וע"ש סמיס:

מוסף רש"י

גזירה לגזירה. הא דתמרינן בכולי הש"ס שאין גוחרין גזירה לגזירה, מהאי קרא נפקא (ויקרא יח ג) ומהכא אע"ג דמשמעתי, לחומרי, ולא משמרת למשמרת, שלא יעבו גזירה לגזירה (ביצה ב:). איך אלך. למשוח את דוד, ופע"פ שאלחו על מקום היה הרי היה ילך (פסחים ח:) ופע"ג דבאליחות המקום הוה מקפפי מהזיק דקציעא (קדושין לט:).

תוס' ישנים

ואחד שערי מדינות. ופ"ה ואפילו מחייבי משום דנכנסין לרבים לנפשם, והא פטורין לקמיה בית שער אע"פ שנכנסין לרבים לבית. ויל לעדיפי מבית שער לפי שהוא דבר קבוע שיפתח לעולם ונכנסים לרבים גדולים ונכבדים לרבים לנפשם. אך תימה דמשמע דמחייב לגו במזוזה בכל ענין, ואפילו אם נעשה השער קודם שבאים להוה ליה לוקף ונכנסין ישב, אם נגבי עירוב למדרבנן לא תשב כדאמרי' פרק עושין פסין (כה, ב) עיר שהשם מוקדין לה מיושיבה ויפה מחומתה, אלו היו מהשם שהוקפה ונכנסין ישבו, שישבו ונכנסין הוקפה, ואמרינן נמי בפ"ק דמגילה (ג, ב) כרך שישב ונכנסין הוקף וידון ככפר כו', ונענן מקפ מגילה מיירי שהם, ואפי שנת ללא מפלגיון לענין מוזוה. ושמא י"ל דכיון דנכנסין לרבים לנפשם אין למלק, דמ"מ ניתך מיקרי שפיר לענין מוזוה. ופ"ת אפילו לפ מתרץ נמי לומיל דבית כלמתרץ לקמן מה בית שהכלים משתמרין בתוכו, כלמתרץ ב) בפמקת נמה פרק בא סימן (נח, ב) גבי מעבר לבחיים פני הבית. ויל שאני הכא דבמי מרי ובשערך. אבל אין לומר לעלון ובשערך משמע שערי עיירות ולא מיקרי מידי מהשיל לעיזוקין בהוקף ונכנסין יש ומהשיל דבפ סימן, דהא בירושלמי (פ"ש ה"ב) אמר טעמא שדרך שם נכנסים לבתים. **ואיזקרא דכובי גופה תיבעי מזוזה.** אבל מיזקרא גופיה לא פריך, כי שמא הוא עלמו אינו בית. ויש ספרים דגרסי ויזקרא לכובי גופיה מיבעי מזוזה, משמע שהוא עלמו משביב בית. **ושל רבים בנדקת פעמים ביובל.** פירש בקונטרס שאין להטעיה שאם מטריח יאמרו יעשו אחרים. ואין נראה לר"ת שם שייך שהם מילתים דר' יהודה למרטנן. אלא נראה לרבינו התעמת משום סכנה שאם יבדקוה מדיר יבא סרכר לידי סכנה כי ההוא מעשה למרטנן דבגמ' לעיל (פ"ש ה"ב) אמר טעמא שדרך שם נכנסים לבתים. ועוד אלא נראה לרבינו שלמה דבגמ' לעיל (פ"ש ה"ב) אמר טעמא שדרך שם נכנסים לבתים. **ואיזקרא דכובי גופה תיבעי מזוזה.** אבל מיזקרא גופיה לא פריך, כי שמא הוא עלמו אינו בית. ויש ספרים דגרסי ויזקרא לכובי גופיה מיבעי מזוזה, משמע שהוא עלמו משביב בית. **ושל רבים בנדקת פעמים ביובל.** פירש בקונטרס שאין להטעיה שאם מטריח יאמרו יעשו אחרים. ואין נראה לר"ת שם שייך שהם מילתים דר' יהודה למרטנן. אלא נראה לרבינו התעמת משום סכנה שאם יבדקוה מדיר יבא סרכר לידי סכנה כי ההוא מעשה למרטנן דבגמ' לעיל (פ"ש ה"ב) אמר טעמא שדרך שם נכנסים לבתים. ועוד אלא נראה לרבינו שלמה דבגמ' לעיל (פ"ש ה"ב) אמר טעמא שדרך שם נכנסים לבתים. **מתא תנאי היא.** ופ"ת אפילו למ"ד לעניי בכל, ניחא אם אין בקרקע רפת בקר פטור מן המזוזה כדומיה ודוקא בפחים ומלונות כעין אוהל עליות ליו"ט, אפילו אם היו בקרקע אבל בתים שיש בהן קבע לדירה אפילו למ"ד